

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobkyně: **O. Ch.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 10. 2005, č. j. 60 Az 48/2005 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 13. 10. 2005, č. j. 60 Az 48/2005 – 35, zamítl žalobu O. Ch., podanou proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2005, č. j. OAM-465/VL-20-VL02-2005, kterým byla zamítnuta stěžovatelčina žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Krajský soud, stejně jako žalovaný, dospěl k závěru, že žalobkyni, která vstoupila na území České republiky v září 2004, po skončení platnosti víza (v prosinci 2004) zde pobývala a pracovala nelegálně, svobodně se zde pohybovala, avšak žádost o udělení azylu podala teprve poté, kdy jí bylo uděleno dne 22. 2. 2005 správní vyhoštění, žádné skutečnosti nebránily požádat o udělení azylu dříve. Naplnila tak podmínky ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Krajský soud v Ostravě dovodil, že napadené rozhodnutí žalovaného je v souladu se zákonem a žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž se opírala o důvody specifikované v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. s tím, že vzhledem k časové tísní a nedostatečné orientaci v právním řádu České republiky uvede konkrétní skutečnosti, v nich spatřuje důvodnost kasační stížnosti v dodatečně lhůtě k výzvě soudu, a to prostřednictvím advokáta, o jehož ustanovení současně požádala. Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení, žádala též o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 107 s. ř. s. Krajský soud v Ostravě předložil věc k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu se stanoviskem, že lhůta k podání kasační stížnosti nebyla dodržena, a proto nepokládal již za potřebné odstraňovat vady kasační stížnosti, včetně nedostatku povinného zastoupení advokátem.

Nejvyšší správní soud se s tímto stanoviskem Krajského soudu v Ostravě ztotožňuje, neboť shodně s ním zjistil, že kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 10. 2005, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od jeho doručení kasační stížnost k Nejvyšší správnímu soudu prostřednictvím soudu podepsaného, byl stěžovatelce doručen do vlastních rukou dne 31. 10. 2005, jak vyplývá ze záznamu pošty na doručence, v níž byl rozsudek doručován; stěžovatelka převzetí rozsudku uvedeného dne stvrdila svým podpisem.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s., musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou, nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců, nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední dne lhůty předáno soudu, nebo je mu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovatelce do vlastních rukou doručen v pondělí dne 31. 10. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet dne následujícího, tj. 1. 11. 2005 a skončila v pondělí dne 14. 11. 2005 (40 odst. 2 s. ř. s.), neboť uvedený den – pondělí – se svým označením shoduje s označením dne, který určil počátek lhůty, tj. pondělím dne 31. 10. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději v pondělí dne 14. 11. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, nebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z připojené obálky, v níž byla kasační stížnost doručována, však plyne, že kasační stížnost byla podána na poště v P. x až dne 16. 11. 2005 (doporučená zásilka R.x). Stalo se tak nepochybně po marném uplynutím zákonné lhůty k jejímu podání a tudíž opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. pro její opožděnost.

Za této situace se již Nejvyšší správní soud nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ztotožňuje se rovněž s názorem krajského soudu, že vzhledem k opožděnosti podané kasační stížnosti by bylo nadbytečné odstraňovat vady kasační stížnosti, včetně nedostatku povinného zastoupení stěžovatelky advokátem v řízení o kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí návrhu (kasační stížnosti) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu